

॥ श्री ॥

अथ श्री त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत श्री नारायणपंडिताचार्यविरचितः

॥ श्री मध्वविजयः ॥

प. पंचमः सर्गः

वेदांतविद्यानिजराज्यपालने संकल्प्यमानो गुरुणा गरीयसि ।

अदभ्रचेता अभिषिच्यते पुरा स वारिभिर्वारिजपूरितैरथ ॥ ५.१ ॥

आनंदरूपस्य परस्य पात्र धीः आनंदसंदायिसुशास्त्रकृत स यत ।

आनंदतीर्थेति पदं गुणदितं बभूव तस्यात्यनुरूप रूपकम ॥ ५.२ ॥

इदं चिदत्रोपययौ यतिः सभा गोविंदबुद्धेर्बहुशिष्यसंवृतः

अमुष्य शिष्या अनुमानशिक्षिताः तदाऽजिगीषन् गुरुबुद्धिमुद्धताः ॥

५.३ ॥

मिदा सुसाध्येत्यनुमानमत्र तैः प्रायुज्यताऽशु प्रतिपक्षभीषणम्

अभंडयद् व्यक्तमभंड धीरिदं स पक्षदक्षः इणिनं विराडिव ॥ ५.४ ॥

अथापि मिथ्या विमतं मतत्वतो विवाद् निर्मुक्त वदित्यवादि तैः ।

अनेन सत्यं विमतं मतत्वतो यथा घटादीत्यनुमा न्यगद्यत ॥ ५.५ ॥

हेतोरतिव्याप्तिरवादि तैर्यदा सकौतुकैस्तूर्णमसावविस्मयः ।

न शुक्तिरभ्यादि मतं यदन्यथा मतं तदित्यादि वदन जिगाय तान ॥ ५.६

॥

तत्त्वेऽप्यतत्त्वे विमतेऽनुमां वदन तदप्रतिष्ठां प्रतिपादुकः स्वयम ।
विजित्य विश्वान विदूषं सत्मास्वसौ षगाम नाम्नाऽप्यनु मान तीर्थताम
॥ ५.७ ॥

समस्तवादींद्गजप्रभंगदः चरन्नवन्यां प्रतिपक्षकांक्षया ।
वेदद्विषां यः प्रथमः समाययौ स वादिसिंहोऽत्र सद्बुद्धिसागरः ॥ ५.८ ॥

तस्योरुदुर्गर्ववतो जिगीषया निशातमादत्त मुकुंदधीर्द्रुतम ।
स्वशिष्यहस्तेन मठांतरेषुधेः सुपक्षदक्षं सुभतीर्थमार्गणाम ॥ ५.९ ॥

जैत्रं प्रविज्ञासु कुतूहलाकुलं नृणां कुलं प्रत्वरितं निशामयन ।
अवंदतोपेत्य गुरुं गरिष्ठधीः स ङ्घ्यपीठायतनोत्तमस्थितम ॥ ५.१० ॥

स वादिसिंहस्य गिरं गरीयसीं अजंऽयत पंडितमंऽलांतरे ।
तीक्ष्णेन वाक्येन मितेन वेगिना गदां शरेणैव विशारदो मुहुः ॥ ५.११ ॥

असावसूयन द्विनवप्रकारतो व्यचीकल पत कंचिदथार्थमुच्यकैः ।
षगद्विजेतुश्च षये ससंशयः तावज्जनोऽजयत पूर्ययेतसः ॥ ५.१२ ॥

विकल्पकोटीरथ जंऽयन द्रुतं रेजेऽधिकं स्मेरमुजो बृहन्मतिः ।
तमस्ततीर्वा द्युमणिर्विशुद्धया गवा श्रितो विष्णुपदं सदास्पदम ॥ ५.१३ ॥

अगाधमात्मन्यतिवेलमुद्धतं तिरस्कृताशेषसरस्वतीततिम ।
कामं महामानसकुंभसंभवो लघूयकारेत्यपि बुद्धिसागरम ॥ ५.१४ ॥

श्च अेव वादोऽस्त्विति वादिनौ जलौ अधोतरं भाति यदीर्यतामिति ।
मध्ये ज्रुवाशेऽमत तौ जितौ जनः स निश्चिकायापि निशापलायनात् ॥
५.१५ ॥

बुद्ध्यब्धिना वादिवरेण चाऽर्जितां जयश्रियं भूपरिवर्तिना चिरात् ।
अहो मुहूर्ताद्यमप्रयत्नवान अवाप्तवानित्यतिविस्मितं जनैः ॥ ५.१६ ॥

व्याज्यान कदाचिन्मणिमद्विनिर्मितं भाष्यं जनैस्तर्कविशारदैर्वृतः ।
उवाच वाचं परिहासहासवान सम्मोदतीर्थः सुरमोददायिनीम ॥ ५.१७
॥

सत्सूत्रभावे प्रविचारिते पृथग भाष्याभिसंधौ च विशुद्धबुद्धिभिः ।
निगृह्य गूढाग्रहमुग्रमेतयोः मान्योऽन्वयोऽन्योन्यमहो न दृश्यते ॥ ५.१८
॥

र्षति ज्रुवाशे प्रतिपाद्यत्यलं भाष्येऽत्र दोषान प्रबलान मुहुर्मुहुः ।
तस्मिंस्तु विस्मेरधियोऽपि यत्नतो न स्थेयसः पर्यहरन्निमानमी ॥
५.१९ ॥

नन्वस्य सूत्रस्य परोऽर्थ उच्यतां यद् भाष्यमात्रं भवता निरस्यते ।

ભવાદૃશૈર્યઃ કવિભિર્ન દૂષ્યતે કથંચનેત્યૂચુરિમે વચસ્વિનઃ ॥ ૫.૨૦ ॥

અકિલિષ્ટશબ્દાન્વચમેષ સંભવત સૂત્રાર્થમુચ્યૈર્વચનં તદાઽઽદે ।
માનીકૃતામ્નાયચુતસ્મૃતિ ક્ષણાદ એષ્યત્કથા તાંઽવસૂત્રધારકમ ॥ ૫.૨૧ ॥

બુભુત્સયા મત્સરવર્જિતાન જનાન સમત્સરાન વા વિજિગીષયાઽઽગતાન
। શ્રુતપ્રવીણાનતિતાર્કિકાન મુહુઃ ભંગ્યાઽનયા ભંગમુપાનિનાય સઃ ॥
૫.૨૨ ॥

કદાચિદેનં પ્રતિગમ્ય સૌમ્યધીઃ સ મધ્યગેહાર્યવરઃ પ્રસેદિવાન ।
હેતોઃ કુતશ્ચિદ વિમનીકૃતોઽપ્યહો ગુણાબ્ધિલુબ્ધઃ સુજનઃ પ્રસીદતિ ॥
૫.૨૩ ॥

તેજોઽમૃતં નંદનગાત્રપાત્રગં નેત્રાંજલિભ્યામપિબત સદાઽવ્યયમ ।
વિદ્યાસુધાં ચાસ્ય વચોમહાઘટે પૂર્ણામસૌ કર્ણપુટેન પંડિતઃ ॥ ૫.૨૪ ॥

લીલાવિવાદે ગુરુણા જગદ્ગુરોઃ પ્રસંગતસ્તત્ર ચ તાદૃશે સતિ ।
સૂત્રાર્થવિચ્ચેત કુરુ ભાષ્યમંજસે ત્યાક્ષેપપૂર્વ ગુરુરભ્યઘાદિમમ ॥ ૫.૨૫
॥

વિધાનમાત્રં તદુપાદદે તદા પયો યથાઽચ્છં પરમઃ સ હંસરાટ ।
તલ્લીનમાક્ષેપમુપૈક્ષતાફલં વારીવ સંતો હિ ગુણાંશતોષિણઃ ॥ ૫.૨૬ ॥

વૈરાગ્યવૈયાત્યસુવાકત્વપૂર્વકૈઃ ચુતો ગુણૈઃ પારમહંસ્યભૂષણૈઃ ।

अथेष्टो यतिर्यो लिङ्ग्यान्वयोद्भवः तं भूरिभक्तिः स कदाचिद्भ्रवीत ॥
प.२७ ॥

विरोधि वेदांतकृतांतसंपदां भाष्यादिकं चेद्विदमस्तु का क्षतिः ।
अस्मभ्यमाचक्ष्व विचक्षाणोचितं भावं तु सूत्रोपनिषद्विवक्षितम् ॥ प.२८
॥

ईत्यस्य वाचा शरदेव भासिता यदाऽभिलाशाः शुभपूर्णाया बभौ ।
प्रमोदतीर्थाननचंद्रचंद्रिका व्याभ्याभिधा विष्णुपदप्रकाशिनी ॥ प.२९ ॥

वेष्यन् कदाचित् किल कालपालितां दिशं प्रयातोऽच्युतबुद्धिना सह ।
समग्रधीर्भंडितविष्णुमंगलं विष्णुं जगन्मंगलमाननाम सः ॥ प.३० ॥

भिक्षाप्रदात्राऽत्र परीक्षितुं मुहुः दत्ते प्रभुक्ते कदलीफलोच्यये ।
अनेन निर्यत्नमवार्यविस्मयः तमार्यवर्यं विजनेऽवदद गुरुः ॥ प.३१ ॥

भिक्षावसाने द्विशताधिकैः इलैः व्यूढैः प्रभुक्तैः परिपूरितेऽपि ते ।
तनूदरे नास्ति गरिष्ठता कथं सुचित्त सत्यं वदताद् भवानिति ॥ प.३२ ॥

अंगुष्ठमात्रं जठरप्रतिष्ठितं जभवत्यमानं मम जतवेदसम् ।
नित्यं हितं विश्वदहं च वित्तं तं विश्वेशयेता ईति सोऽभ्रवीत् तदा ॥
प.३३ ॥

पर्याकुलानेकसरस्वतीततीन न्यायोपपन्नान विविधार्थसंयुतान ।
अतीत्य देशान समयांश्च चारुधीः असौ जगामाभिमतेन वर्त्मना ॥
प.३४ ॥

स्वहेणया पातितपार्थिवव्रजं धीशुद्धिदां डेरणभूषणायिताम ।
पयस्विनीं प्रेक्ष्य पथि द्विजार्थितां स भाविनीमस्मरदत्र चंडिकाम ॥
प.३५ ॥

ततः क्रमेश प्रचलन्नुपेयिवान अवंदतेंदीवरसुंदरश्चविम ।
अंभोजनाभं स भुजंगशायिनं श्रीवल्लभं श्रीमदनंतसत्पुरे ॥ प.३६ ॥

वेदांतसूत्राणि कृतांतवित्तमो व्याभ्यादसौ शिष्यगणाय संसदि ।
विलक्षणं श्रवणगणैः गुणार्णवं ब्रह्माच्युताभ्यं प्रतिपाद्यन मुहुः ॥
प.३७ ॥

अप्रांशुनूत्नोपपदाधिवासजः स संकरो वैरपरायणः पुनः ।
असूययोयेऽत्र महानतिक्रमः सूत्रार्थं वादोऽकृतभाष्यकेश्चिति ॥ प.३८ ॥

वदोत्तरं भाति यदीह कुर्महे भाष्यं कृतिर्नास्य हि दंडवारिता ।
जगद्गुणामिति तां गुरोर्गिरं जनः समस्तोऽभिननंद सस्मिताम ॥ प.३९ ॥
॥

प्राज्ञैर्महापुरुषसर्वलक्षणैः संपन्नदेहोऽयमितीरिते प्रभौ ।

परे परस्याप्यतिपीनतादृशः सिङ्गात्रसंशंसनमेव चङ्किरे ॥ ५.४० ॥

सिङ्गदूषणानि प्रतिपाद्यत्यलं संपूर्णसंभ्येऽस्य तु लक्ष्मशास्त्रतः ।
तदंऽसंभंऽनसंश्रवं व्यधात तदक्षमोऽसौ प्रकृतिर्हि साऽसताम ॥ ५.४१ ॥
स

नात्वाऽत्र तीर्थेष्वचिरेण कन्यकातीर्थे सुतीर्थे सुभतीर्थे आप्लुतः ।
समुद्रसेतौ च निमज्य विष्णवे श्रीरामनाथाय नमाश्चकार सः ॥ ५.४२ ॥

तमाव्रजंतं यतिवेषधारिणं दंडं प्रकाश्यैष हसन्नभाषत ।
भंऽयेत दंडो यदि चंऽ न त्वया त्वं पंऽकोऽपंडित वंध्यवागिति ॥ ५.४३
॥

लज्जानतः स्वार्थमथार्थयन्नसन उपैक्ष्यतासौ द्विजनायकैस्तदा ।
आनंदयंतं वदनेंदुना जगत तं द्रेष्टि कः प्राज्ञमिहेति वाद्विभिः ॥ ५.४४ ॥

यायाः प्रसक्ताः परिषत्सु पूरुषैः विधा विदग्धैर्विविधैः समागमे ।
स तासुतासु प्रतिभातिभासुरो विधासु विधाधिपतिर्जिगाय तान ॥
५.४५ ॥

अचाल्यमानः सगुरुः स चापलैः असम्भनानामबलीयसामिह ।
उवास मासांश्चतुरो महामनाः सिंहे गुहंतोपगतः शुनामिव ॥ ५.४६ ॥

शृंगारसिंधुं स भुजंगशायिनं श्रीरंगवासं कृतमंगलं सताम ।

अमंदधीर्देवमवंदताऽगतः ऽवेरकन्याहिमवायुसेवितम ॥ ५.४७ ॥

ततो निवृत्तः परमेव पूरुषं प्राशम्य नानायतनेषु संचरन ।
प्रकाशयन स्वातिशयानमानुषान आशामुदीचीं प्रययावसौ कुमात ॥
५.४८ ॥

ततस्ततो विस्मितलोचनैर्नरैः निरीक्ष्यमाणोऽतिसुलक्षणाकृतिः ।
ग्रामोत्तमान प्राप्य पयस्विनीतटे विवेश देवायतनं स किंचन ॥ ५.४९ ॥

अधीत्य धर्मेश षडंगमागमं तदर्थसंवर्णननिर्णयान्विताः ।
प्रापुर्द्विजेंद्रास्तमपूर्वपूरुषं जिज्ञासवः सुप्रथितं षगत्तये ॥ ५.५० ॥

सुस्मितेन्दुमरविन्दलोचनं स्वर्णवर्णमतिभद्रभाशाम ।
वीतभूशमपि विश्वभूशासंतं द्विडूकशुरलमापतन्ननः ॥ ५.५१ ॥

विधोरुद्युतिधीरतारकतिरस्कारे पतंगाथितो
दुर्वादीभकुतर्ककुंभदलने सिंहप्रबर्हायितः ।
लोलालोककलोकदृक्कुमुदिनी संछादनेऽञ्जयितः
संसन्मंडलमंडनायित उत स्वानंदतीर्थो भनौ ॥ ५.५२ ॥

॥ ४३ ॥ श्रीमत्कविकुलतिलक त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत
नारायणपंडिताचार्यविरचिते श्रीमध्वविषये
आनंदांकिते पंचमः सर्गः ॥